

De parochiekerk Saint-Patern van Séné

GESCHIEDENIS EN RONDLEIDING (NEDERLANDSE VERSIE)

GESCHIEDENIS

De parochie van Séné, onder beschermheerschap van Saint Patern, de eerste bekende bisschop van Vannes (rond 465-511), is in de Middeleeuwen opgericht (14e eeuw), waarschijnlijk als onderafdeling van de parochie van Vannes Saint Patern buiten de stadsmuren. In 1451 wordt de parochie ondergebracht bij het bisschoppelijk kapittel van Vannes, tot de Franse Revolutie. De huidige kerk, gebouwd tussen 1878 en 1894, en ingewijd op 25 september 1887, verving een oude romaanse kerk, in de vorm van een Latijns kruis met een vierkante toren en vele toevoegingen, terug te vinden in de kadastrergegevens (1804). Door de tand des tijds aangetaste lambrizing, gewelven en de dakstructuur dreigden in te storten, vandaar de beslissing in 1874 om een nieuwe kerk te bouwen, op de plek van het kerkhof dat rond de oude kerk lag..

Paroisse Saint Patern de Séné - 1 Ruelle du Recteur - 56860 Séné
Tél. 02 97 66 90 21 - Mail : sene.paroisse@wanadoo.fr

Van de oorspronkelijke kerk die in 1878 werd gesloopt zijn nog enkele stenen zichtbaar vlak naast het deurgewelf van de oude pastorie (tegenover de huidige pastorie). De huidige kerk is het werk van de architect Edouard Deperthes (1833-1898) die bekend is van de bouw van de Basiliek van Saint Anne d'Auray et de herbouw van het stadhuis van Parijs. De kerk ligt in een perspectief dat gaat van de baai van Séné, in de Golfe du Morbihan, naar de zuidkant van het koor, en is een voorbeeld van neo-gothiek, met enkele romaanse sporen, en wordt gekarakteriseerd door :

- **De regelmaat en nauwkeurigheid van de plattegrond** : het schip in 3 traveeën, een driezijdig koor ;
- **De soberheid van het interieur** : granieten zuilen, gewelven en booggewelf ;
- **De helderheid van de ruimte** : de keuze van de glas-in-lood ramen die het licht dempen, door het wit van de bogen weerspiegeld ;
- **Een minimalistische versiering** : geen enkel schilderij maar 16 goed geplaatste beelden.

Het eindresultaat beantwoordt niet geheel aan de wensen van Edouard Deperthes die een granieten spits van 53 meter hoog plande, om de "kroon van torenspitsen langs de Golfe de Morbihan" te voltooien, maar die om financiële redenen beperkt werd tot de huidige 28 meter hoge toren, eerder een gewone toren dan een klokkentoren. De toren wordt geflankeerd door 2 kleine veelhoekige torens (in de rechtertoren bevindt zich de trap naar de klokken); de klokkentoren telt 3 klokken (uit 1803 voor de kleinste twee, gegoten door François Chapel uit Vannes, en de grote klok gegoten in 1960 door Bollé uit Orléans).

Gedurende werkzaamheden in 1954 werden de glas-in-lood ramen van het koor vervangen, het koor is in 1974 gerestaureerd, voor het eeuwfeest van 1987 werden twee beelden verplaatst om de smeedijzeren kruisreliëf (in 1766 in de oorspronkelijke kerk geplaatst) te versterken. Van 2011 tot 2013 werd het pleisterwerk aan de buitenkant volledig vernieuwd en werd de dakstructuur vervangen.

Bibliografie - enkele boeken om dieper op het onderwerp in te gaan:

- Chanoine Joseph Danigo (1987) Séné. Centenaire de l'église Saint-Patern. 1887-1987, Vannes, imprimerie de Vannes S.A. Jean-Guy Corlay, avec 23 photographies de Claude Le Petit, Emile Morin, Jean Le Corguillé, 42 p. (te koop in de pastorie en de kerk)
- Abbé J. Mury (1933), Ce qu'on peut apprendre dans une église (étude historique, doctrinale et liturgique, Marseille, éditions Publiroc, préface du Rme Dom Fulbert Gloriès (abbé de Sainte-Marie de la Pierre-qui-vire, Yonne), 334p., 192 gravures
- Jean Richard (2015), Si Séné m'était conté, s.1., éditions Donjon, 190 p., code ISBN : 978-2-9550647-2-6, photographies en n. et bl

BEZOEK (vanaf het voorplein, plattegrond

(1) **Vanaf** het voorplein dat uitkomt op de Ruelle du Recteur, een goed zicht op de imposante klokkentoren met zijn drie niveaus : het portaal, de tribune, de bovengalerij. De toren wordt geflankeerd door 2 veelhoekige torens, in de rechtertoren bevindt zich de trap naar de klokken.

(2) **Het voorportaal**, de overgang tussen de profane buitenwereld en de « Tempel van God » is een eenvoudige ingang, donker vergeleken met de rest van de kerk ...

(3) **Het kerkschip**, 30 meter lang en 9 meter breed, heeft twee zijbeuken en 3 traveeën.

(4) **De doopvont** is een klassiek eind 19de eeuws model, een zwart marmeren ovale bassin, op een voet in de vorm van een balustrade, met een koperen deksel; de doopvont wordt nauwelijks nog gebruikt, vervangen door die bij het koor. De doopkapel wordt verlicht door het glas-in-lood raam van Johannes de Doper die Jezus in de Jordaan doopt, een werk uit 1900 van de glasschilder Ernest Laumonier uit Vannes (1851-1920), verkeerd gespeld als Laumonier

(5) **Het altaar van de Maagd, Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes**, bevindt zich in een kleine kapel. De verhoogde trede omlijst een nep tabernakel, dat dienst doet als voet van het beeld van Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes (een gipsen beeld, eind 19de eeuws, herschilderd in 2013). Enkele mooie houtsnijwerken in het altaar met in reliëf een afbeelding van Massabielle, de Grot van Lourdes. Links van het altaar een recent beeld (uit 2015) van de heilige Jozef die het kindje Jezus draagt (van plastic, Spaanse oorsprong); het geheel wordt verlicht door een glas-in-lood raam van Ernest Laumonier.

(6) **Het licht in het hoofdschip**, onder het witte gewelf, zorgt voor een bevoorrechte plaats om te mediteren, dankzij de non-figuratieve glas-in-loodramen van glasmozaïek uit 1974. Aan de oostkant (links) verspreiden de blauwe en groene glas-in-loodramen het sterke licht uit het Oosten, terwijl aan de Westkant rood, oranje en oker het laatste licht van de zonsondergang verzachten. In het midden van het schip wordt de tribune (boven het voorportaal) met een balustrade uit 2012, verlicht door twee glas-in-loodramen: bij een eilandje in de Golf en de rivier Noyalò keren twee pelgrims zich naar Notre Dame de Bon Voyage (de naam van de kapel van Kérarden in Séné), en worden gegroet door twee tuinders die aan het werk zijn. Het hoofdschip wordt geflankeerd door 14 afbeeldingen in reliëf van de Kruisweg (stucwerk uit 1880-1890). De 12 kruizen (naar de 12 apostelen) van de wijding van de kerk zijn gemakkelijk te ontdekken.

(7) **Het dwarsschip** bevat 4 beelden: 2 werden verplaatst (Saint Pierre en Saint Corneille) in 1987 om de 3 meter hoge smeedijzeren kruisreliëkkast uit de oorspronkelijke kerk te kunnen installeren. Opmerkelijk zijn de twee glas-in-loodramen: aan de oostkant de oproep van de eerste discipelen (Mt 4, 18-22), of de wonderbaarlijke visvangst (Lc 5, 1-11) omringd door de 4 evangelisten en hun respectievelijke symbolen; aan de westkant Sainte Anne, moeder van de Maagd, omringd door lofzang, van Jezus (boven), Johannes de Doper (beneden), Jozef (rechts), Joachim (links).

(8) **Het beeld van Sint Isidoor** (1070-1130), een Spaanse landarbeider, patroonheilige van Madrid, is een opmerkelijk voorbeeld van oude Bretonse klederdracht (16e – 17e eeuw)..

(9) **De oostelijke kapel** met halfronde uitbouw is gewijd aan het Heilig Hart van Jezus (beeld, glas-in-lood) met beelden uit 1913 of 1914 van de heilige Theresia van het Kind Jezus (of van Lisieux) en de heilige Jeanne d'Arc. Het altaar van houtsnijwerk was oorspronkelijk onderdeel van het koor (van 1969 tot 1987)

(10) **Het beeld van de heilige Cornelius** (paus van 251 tot 253) is waarschijnlijk een voorstelling van de heilige Cornély (Korneli in het Bretons), een van de beschermheiligen van het vee, vanwaar de aanwezigheid van een os aan zijn voeten. Daartegenover een traditioneel beeld van de heilige Antonius van Padua.

(11) **De westelijke kapel** met halfronde uitbouw is de kapel van Sint Dominicus (glas-in-loodraam), en gewijd aan Onze-Lieve-Vrouw van 7 Smarten ("mater dolorosa" in het Italiaans). Een standbeeld van Sint Barba. Een beeld van Sint Vital, een Romeinse legionair, vader van Sint Gervais en Sint Protas, afkomstig uit de in 1900 verwoeste gelijknamige kapel op het eiland Boëd. Het beeld was tot 1988 geplaatst in het timpaan boven het voorportaal, de kleur is door het weer verdwenen

(12) **Het Koor** wordt gedomineerd door het hoogaltaar, gebeeldhouwd door Guillaume-Alphonse Le Brun uit Lorient. Het huidige centrale altaar, voorheen een tribune uit het koor (1967-1987) is de oude preekstoel (1886-1967). Twee beelden : de heilige Anna, vergezeld door haar dochter, de Maagd Maria, en de heilige Patern, patroon van de kerk.

(13) **De gebrandschilderde** ramen van het koor, geïnstalleerd 11 juli 1954 en gerestaureerd in 1974, vervangen de glas-in-loodramen van Ernest Laumonier, en nemen dezelfde thema's over maar in een moderne stijl : Sint Pieter (links), Sint Patern (rechts), Sint Joseph

(14) **De klokkentoren** is bereikbaar via een stenen wenteltrap van 72 treden in de smalle veelhoekige toren aan de westkant

